Lieta Nr. C39059913/C-0599-13/2

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Valmierā, 2013. gada 2. oktobrī.

Valmieras rajona tiesa
tiesnese M.Ilgaža

ar tiesas sēdes sekretāri M.Mūrnieci,

piedaloties prasītāja pārstāvim /pers.A/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības „Beātes Dārzs" prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa.

Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība „Beātes Dārzs" (turpmāk prasītājs) cēlusi tiesā prasību, kurā lūdz piedzīt no /pers. B/ (turpmāk atbildētāja) parādu Ls 2216,55 un tiesas izdevumus, noteikt prasītāja tiesības saņemt nokavējuma procentus par laiku līdz sprieduma izpildei.

Prasībā norādīts, ka 2001. gada 11. decembrī prasītājs, pamatojoties uz atbildētājas iesniegumu, uzņēma atbildētāju, kā dzīvokļa /adrese/ īpašnieci, par sabiedrības biedru. Tādējādi uzskatāms, ka atbildētāja akceptēja, ka prasītājs ir daudzdzīvokļu ēkas /adrese/, apsaimniekotājs saskaņā ar tajā laikā spēkā esošā likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 8. pantu. Tāpat uzskatāms, ka atbildētāja apņēmās norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem - kopīpašuma apsaimniekošanu un komunālo pakalpojumu (apkure, ūdens u.c.) piegādi saskaņā ar tajā laikā spēkā esošā likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 12. panta pirmo, otro un ceturto daļu. Šī paša likuma 12. panta piektā daļa paredz, ka norēķināšanās pienākumi ir spēkā arī tad, ja dzīvokļa īpašnieks nav sabiedrības biedrs vai nav noslēgts individuālais apsaimniekošanas līgums. Šajā gadījumā prasītājs ar atbildētāju neslēdza individuālo līgumu, tomēr atbildētāja bija sabiedrības biedre.

Par piegādātajiem pakalpojumiem prasītājs ik mēnesi sagatavoja un piegādāja atbildētājai rēķinu par iepriekšējā mēneša pakalpojumiem. Līdz ar to uzskatāms, ka atbildētāja bija informēta par parāda summām. Jau kopš sadarbības sākuma 2001. gadā bija novērojama atbildētājas tendence kavēt ikmēneša maksājumus, tomēr allaž parāds tika laika gaitā apmaksāts ar Valmieras pašvaldības piešķirtajiem pabalstiem vai atbildētājas veiktiem maksājumiem. 2009.gada 10.decembrī prasītājs un atbildētāja noslēdza savstarpēju vienošanos par uzkrātā parāda un kārtējo maksājumu veikšanu. Atbildētāja vienošanos nepildīja. Ņemot vērā aprēķinātās un samaksātās summas, par laika periodā no 2008. gada jūnija līdz 2010. gada jūnijam sniegtajiem pakalpojumiem, atbildētāja ir palikusi parādā prasītājam 1804,85 latus. Atbildētāja ir brīdināta gan personiski, gan rakstiski. Tika arī celta prasība par parāda piedziņu brīdinājuma kārtībā, taču atbildētāja sūtījumus mērķtiecīgi neizņēma un arī darba vietā sūtījumus personīgi atteicās saņemt. No dzīvokļa /adrese/ atbildētāja tika izlikta 2010. gadā, jo nemaksāja kredītu bankai. No tā brīža arī pārtrauca pieaugt komunālo maksājumu parāds. Tomēr neviens maksājums pēc tam vairs nav saņemts un parāds nav samazinājies.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1587., 1756.,1759.,1765.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 10.pantu un iepriekš spēkā esošā likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 12.pantu.

Prasītāja pārstāvis tiesas sēdē prasību uzturēja pilnā apmērā uz prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem un paskaidroja, ka no atbildētājas tiek piedzīts parāds par laiku līdz 2010.gada jūnija mēnesim, kad viņai dzīvoklis tika atsavināts un pārdots izsolē.

Atbildētāja uz tiesas sēdi nebija ieradusies. Tā kā par tiesas sēdes vietu un laiku atbildētājai paziņots savlaicīgi likumā noteiktā kārtībā un saskaņā ar Civilprocesa likuma 209. un 210.pantu nav pamata lietas izskatīšanu atlikt, tiesa nolēma izskatīt lietu bez atbildētājas klātbūtnes.

Motīvu daļa.

Tiesa, uzklausījusi prasītāja pārstāvi un iepazinusies ar tai iesniegtiem pierādījumiem, atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Saskaņā ar ierakstu Valmieras pilsētas zemesgrāmatā atbildētāja līdz 2010.gada 19.jūnijam bija dzīvokļa Nr.6 /adrese/, īpašniece. 2001. gada 11. decembrī prasītājs, pamatojoties uz atbildētājas iesniegumu, uzņēmis atbildētāju, kā dzīvokļa /adrese A/ īpašnieci, par sabiedrības biedru.

Prasītājs ir pierādījis, ka laika posmā no 2001.gada 11.decembra nodrošinājis minētai mājai apsaimniekošanu un atbildību par komunālo pakalpojumu piegādi un norēķiniem par to saņemšanu.

Saskaņā ar likumu „Par dzīvokļa īpašumu" (redakcijā līdz 31.12.2010.) 12. pantu atbildētājai kā dzīvokļa īpašniecei bija pienākums proporcionāli sava dzīvokļa platībai maksāt nolīgto maksājumu par dzīvojamās mājas apsaimniekošanu, kā arī samaksāt par saņemtiem un patērētiem komunāliem pakalpojumiem. Arī Dzīvokļa īpašuma likuma (spēkā no 01.01.2011.) 10., 13.panti paredz analoģisku īpašnieka pienākumu. Šāds pats atbildētājas pienākums izriet no jau minētā pušu starpā noslēgtā līguma, kuru saskaņā ar Civillikuma 1587. pantu atbildētājai bija pienākums pildīt.

Tiesai nav pamats apšaubīt, ka atbildētāja ir parādā prasītājam saistībā ar saņemtiem pakalpojumiem Ls 1804,85. To apliecina prasītāja iesniegtais aprēķins un atbildētāja to nav apstrīdējusi. Pie šādiem apstākļiem tiesa konstatē tiesisku pamatu piedzīt no atbildētājas par labu prasītājam minēto parādu.

Prasītājs ir aprēķinājis un lūdz piedzīt no atbildētājas likumiskos nokavējuma procentus Ls 411,70 apmērā par laiku no 2008.gada jūnija līdz 2010.gada jūnijam.

Saskaņā ar Civillikuma 1759.panta 1.punktu procenti jāmaksā arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas kavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs. Saskaņā ar Civillikuma 1765.panta otro daļu likumisko procentu apmērs par tāda naudas parāda samaksas nokavējumu līgumattiecībās, kurās piedalās patērētājs ir seši procenti no simta gadā.

Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 1.panta 3.punktu, atbildētāja ir atzīstama par patērētāju. Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta vienpadsmitajā daļā noteikts, ka

tiesa, izšķirot strīdu vai veicot citas no pakalpojumu sniedzēja un patērētāja noslēgtā līguma izrietošās procesuālās darbības, izvērtē līguma noteikumus un strīda atrisināšanai attiecībā uz patērētāju nepiemēro līgumā ietvertos netaisnīgos noteikumus.

Tiesa konstatē, ka atbildētāja nav cēlusi iebildumus pret prasības pieteikumā norādītajiem prasību pamatojošiem apstākļiem un pamatiem. Tiesai nav pamata uzskatīt, ka noslēgtā līguma noteikumi, kas pamato prasījumu, saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.pantu, būtu atzīstami par netaisnīgiem līguma noteikumiem.

Prasītājam saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu un Civilprocesa likuma 195.pantu atzīstamas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos sešus procentus gadā no piedzītā, bet neatmaksātā pamatparāda.

Tā kā prasība tiek apmierināta, saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. ?antu no atbildētājas par labu prasītājam piedzenami tam radušies tiesas izdevumi Ls 257,34 apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu tiesa nosaka sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 dienas no tā stāšanās likumīgā spēkā.

Rezolutīvā daļa.

Tiesa, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41., 190., 193. pantu,

nosprieda

Prasību apmierināt pilnībā.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu dzīvokļu īpašnieku kooperatīvai sabiedrībai „Beātes Dārzs", reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/,juridiskā adrese /adrese/, Ls 2473,89 (divi tūkstoši četri simti septiņdesmit trīs lati 89 santīmi), ko sastāda apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu maksājumu parāds Ls 1804,85, likumiskie nokavējuma procenti Ls 411,70 un tiesas izdevumi Ls 257,34, tai skaitā, valsts nodeva Ls 253,66, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 3,68.

Noteikt termiņu labprātīgai sprieduma izpildei 10 (desmit) dienas no tā spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas – 2013.gada 16.oktobra.

Tiesnese M.Ilgaža